

Antrenör Yakınlığının Sporcunun Algılanan Psikomotor Öğrenme Düzeyine Etkisinin İncelenmesi

İsmail KARADEMİR¹, Selami YÜKSEK²

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı antrenör-sporcu ilişkisinde antrenör yakınlığının sporcunun algılanan psikomotor öğrenme düzeyine etkisi incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Kafkas Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu futbol ve voleybol okul takımlarında oynayan 34($\bar{x}$ yaş=22.03) erkek ve 30($\bar{x}$ yaş=20.83) kız olmak üzere toplam 64($\bar{x}$ yaş=21.47) öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Antrenör-sporcu envanteri alt boyutu olan antrenör yakınlık envanteri” ve “Algılanan öğrenme ölçeği alt boyutu olan algılanan psikomotor öğrenme ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, frekans, standart sapma, bağımsız t-testi ve pearson korelasyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen veriler sonucunda voleybol takımında bulunan öğrencilerin algılanan psikomotor öğrenme düzeylerinin futbol takımında bulunan öğrencilerin puanlarına göre anlamlı derece yüksek olduğu ve farklılaştığı görülmüştür. Çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyetleri arasında da kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre algılanan psikomotor öğrenme puanlarının yüksek ve anlamlı derecede farklılaştığı görülmüştür. Antrenör yakınlık puanları ile algılanan öğrenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve düşük düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r=.252$, $n=64$, $p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, antrenör-sporcu iletişimde antrenörün yakınlık davranışının artması öğrencilerin algılanan psikomotor öğrenme düzeylerine olumlu yönde etki ettiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör yakınlığı, Algılanan psikomotor öğrenme, Antrenör-Sporcu İlişkisi

ABSTRACT

The Effect of Trainer Closeness on Athlete's Perceived Psychomotor Learning Level in Coach-Athlete Communication

Purpose: The aim of this study is to examine the effect of trainer proximity on the athlete's perceived psychomotor learning level in this competitive coach-athlete connection

Method: The study group of the research consisted of 64($\bar{x}$ age=21.47) students, 34($\bar{x}$ age=22.03) male and 30($\bar{x}$ age=20.83) female, playing in the football and volleyball teams of the School of Physical Education and Sports of Kafkas University. In the research, “Trainer intimacy inventory, which is a sub-dimension of trainer intimacy-athlete inventory” and “perceived psychomotor-learning item” are used as collection tools. In the analysis of the data, arithmetic mean, frequency, standard deviation, independent t-test and application tests were applied.

Results: It is evaluated that the perceived psychological tools that have reached the education obtained from the research are significantly higher than the perceived scores and are evaluated differently. Among the education-oriented trainings, female students received male education, and the high and evaluable scores of perceived psychomotor learning scores were evaluated. Trainer proximity scores and perceived learning scores were found to be “as they are and generally one” ($r=.252$, $n=64$, $p<0.05$).

¹Kafkas Üniversitesi, Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kars /TÜRKİYE. karademir@kafkas.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5724-7969

²Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon/TÜRKİYE. selami.yuksekk@trabzon.edu.tr

Conclusion: As a result, it can have a positive effect on psychomotor learning, which is perceived from the scope of intimacy of the coach in coach-athlete communication.

Keywords: Trainer Intimacy, Perceived Psychomotor Learning, Coach-Athlete Relationship

GİRİŞ

Sporun sosyal yapısı sayesinde bireyler birbiri ile iletişim halindedir (Ahmad, 2014). Sosyal spor ortamında birbiriyle iletişim kuran grupları; sporcu-sporcu, antrenör-sporcu ve antrenör-antrenör olarak sınıflamıştır. Spor ortamındaki ikili etkileşimin en etkilisinin antrenör-sporcu etkileşimi olduğu ifade edilmektedir (Jowet ve Cockerill, 2003). Antrenör davranışları sporcuları birçok açıdan etkilemektedir. Antrenör-sporcu iletişiminin güçlü olması sporcunun psikolojik durumu ve sportif performansı üzerinde önemli etkiye sahiptir (Cranmer ve Mayers, 2015). Sporcuların, antrenörlerinin davranışlarını olumlu yönde algıladıkları zaman daha fazla motive oldukları görülmekte ve bunun da performanslarını daha olumlu yönde etkilediği bilinmektedir (West, 2016).

Etkili bir antrenör, etkili liderlik davranışları sergilemeli ve gösterdiği bu davranışlar sayesinde sporcuların performansını ve psikolojik özelliklerini optimal şekilde etkilemelidir. Antrenörler sporcuların sadece zihinsel ve psikolojik becerilerini değil aynı zamanda motor becerilerini de geliştirmeyi amaçlamaktadır ve bu nedenle sporcuyla bir bütün olarak değerlendirmelidirler. Psikomotor becerilerin kazandırılmasında en etkili eğitim yöntemlerinden birisi sporcunun öğrenme sürecine aktif olarak katılımını sağlayan interaktif yöntemlerdir. Etkili antrenör yaklaşımı sporcunun bilgi, psikomotor beceri ve iletişim becerileri kazandırma, sporcuların memnuniyet, algı, özgüven ve öz-yeterliliklerinin gelişimine katkı sağladığı belirtilmektedir (Sarı, 2021).

Araştırmalara göre antrenör-sporcu ilişkilerinde ilişki düzeyi arttıkça, sporcuların antrenörlerinin ahlaki değerlerini kabul etmeye daha eğilimli oldukları görülmüştür (Peláez ve diğ., 2013). Farklı sportif etkinlikler esnasında farklı sporcularla etkileşim ortamları sağlanmaktadır (Arslan ve diğ., 2018). Spor ortamında, spor ahlakının öğretilmesi ve bu öğrenimlerin tüm yaşamsal süreçlere yansıtılması oldukça önemli görülmektedir (Gülcan, 2015). Sporun genel amaçlarından birkaçı da; erdem sahibi, ahlak değerlerine önem veren, yaşamında mutlu, sağlıklı ve bir şeyler üretebilen bir gençlik yetiştirebilmektir. Cairney ve diğ., (2018) sporcular ve antrenörleri arasındaki pozitif ilişki ve uyumun, olumlu sosyal davranışlar gibi birçok pozitif etkisi olduğunu ifade etmiştir. Canlı ve diğ., (2021) altyapı sporcularının bazı değişkenler ile birlikte antrenör-sporcu ilişki düzeylerinin sporcuların ahlaki karar alma tutumlarına etkisini araştırmışlar ve antrenör ile sporcu ilişkisi arasındaki

karşılıklı güven, saygı ve değer vermeyi ifade eden yakınlık alt boyutu ile ahlaki karar almada olumlu tutum ve davranışı temsil eden adilce kazanmak alt boyutu arasında pozitif doğrusal ilişkinin olduğu, bu ilişkinin karşılıklı olarak artması ile beraber sporcuların ahlaki karar alma tutumlarının da olumlu olarak artabileceğini bildirilmiştir.

Bu araştırma ile antrenörlerin yakınlık davranışlarının sporcuların algılanan psikomotor öğrenmelerine ne düzeyde etki ettiğini incelemek amaçlanmış ve bu amaç doğrultusunda Kafkas Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu futbol ve voleybol takımlarında oynayan sporcu grubuna uygulanan anketlerin uygulama şekli ve verilerin analizi yöntem kısmında açıklanmıştır.

YÖNTEM

Araştırma modeli

Bu araştırma mevcut durumu saptamaya yönelik betimsel bir çalışmadır. Nicel araştırma yöntemlerinden tarama yöntemi ile tasarlanmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırma grubunu, Kafkas Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu futbol ve voleybol okul takımlarında oynayan 34 ($\bar{x}^{yas}=22.03$) erkek ve 30 ($\bar{x}^{yas}=20.83$) kız olmak üzere toplam 64 ($\bar{x}^{yas}=21.47$) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma verileri toplanmadan önce Trabzon Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu tarafından 06.06.2022 tarihli E-81614018-000-2200021527 sayılı karar ile gerekli izinler alınmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada “Kişisel bilgi formu”, “Antrenör-sporcu envanterinin alt boyutu olan antrenör yakınlık ölçeği” ve “algılanan öğrenme ölçeğinin alt boyutu olan psikomotor öğrenme ölçeği” kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Araştırmacı tarafından geliştirilen ve katılımcıların yaş, cinsiyet ve branş bilgilerini içeren bağımsız değişkenlerden oluşmaktadır.

Antrenör-Sporcu Envanteri (ASE): Sporcuların antrenörleri ile aralarındaki ilişkiyi belirlemek için Jowett ve Ntoumanis (2004) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Altıntaş, Çetinkalp ve Aşçı (2012) tarafından yapılan “Antrenör-sporcu ilişkisi envanteri” kullanılmıştır. Ölçek 11 maddeli, 7 dereceli likert ve yakınlık, bağlılık ve tamamlayıcılık alt boyutlarından oluşmaktadır. Bu çalışmada antrenör yakınlığını belirlemek amacıyla yakınlık alt boyutunun 4 maddesi ile veriler toplanmıştır.

Algılanan Öğrenme Ölçeği (AÖÖ): Sporcuların öğrenme düzeylerinin kendileri tarafından değerlendirilmesi ve öğrenme algılarının ne düzeyde olduğunu tespit etmek için

Rowai ve arkadaşları tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Albayrak ve arkadaşları (2014) tarafından yapılan “Algılanan öğrenme ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 9 maddeli, 7 dereceli likert ve algılanan bilişsel öğrenme, algılanan duyuşsal öğrenme ve algılanan psikomotor öğrenme alt boyutlarından oluşmaktadır. Bu çalışmada sporcuların algılanan psikomotor öğrenme düzeylerini belirlemek amacıyla algılanan psikomotor öğrenme alt boyutunun 3 maddesi ile veriler toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Veriler toplanmadan önce oluşturulan anket formları sporcuları elden teslim edilmiş ve toplanmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış eksik ve hatalı olan anket formları çalışmadan çıkarılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri IBM SPSS 23 paket programında yapılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde başlamadan önce ölçekten elde edilen puanların dağılımlarının normal olup olmadığını test etmek amacıyla önce Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri daha sonra Skewness ve Kurtosis testleri uygulanmış olup çarpıklık ve basıklık değerlerinin (-1.5) ile (+1.5) arasında yer alması, Algılanan psikomotor öğrenme ve antrenör yakınlığı ölçek puanlarının normal dağılım gösterdiği görülmektedir. Verilerin normal dağılmasından dolayı parametrik testler kullanılmıştır.

Normallik Dağılımı

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk			Skewness	Kurtosis
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.		
Algılanan Psikomotor Öğrenme Ölçeği	.123	64	.018	.976	64	.252	.133	-.005
Antrenör Yakınlık Ölçeği	.102	64	.096	.975	64	.207	-.085	-.445

BULGULAR

Tablo 2. Katılımcılara İlişkin Kişisel Bilgiler

		N	%
Branş	Futbol	32	50.0
	Voleybol	32	50.0
	Toplam	64	100.0
Cinsiyet	Kadın	30	46.9
	Erkek	34	53.1
	Toplam	64	100.00

Tablo 2’de araştırmaya katılan öğrencilerin branş durumlarına bakıldığında; 32 kişinin futbol takımında oynadığı, 32 kişinin voleybol takımında oynadıkları görülmektedir.

Çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyet durumları incelendiğinde ise çalışmaya katılan öğrencilerin 30'unun kadın öğrenciler olduğu geriye kalan 34 kişinin de erkek öğrenciler olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Öğrencilerin Ölçeklere ilişkin Aritmetik Ortalama Puanları

	N	$\bar{X}$	Ss
Antrenör Yakınlığı	64	5.66	.639
Algılanan Psiko-motor Öğrenme	64	4.52	.864

Tablo 3'te öğrencilerin Antrenör yakınlık ölçek puanları incelendiğinde ortalama puanlarının ($\bar{X}$ =5.66) ve Standart sapma puanlarının (Ss=.639) olduğu, Algılanan psikomotor öğrenme ölçek puanları incelendiğinde ortalama puanlarının ($\bar{X}$ =4.52) ve standart sapma puanlarının (Ss=.864) olduğu görülmektedir.

Tablo 4. APÖÖ ve AYÖ Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Bağımsız T-Testi Sonuçları

		Cinsiyet			T-Testi
		n	$\bar{X}$	ss	P
Algılanan Psikomotor Öğrenme Ölçeği	Kadın	30	4.76	.884	.035*
	Erkek	34	4.31	.779	
Antrenör Yakınlığı	Kadın	30	5.74	.711	.391
	Erkek	34	5.60	.571	

($p < 0.05$)*

Tablo 4'e bakıldığında öğrencilerin cinsiyet değişkenleri arasında yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre algılanan psikomotor öğrenme ölçek puanları arasında kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre ölçek puanlarının yüksek ve anlamlı derecede farklılaştığı görülmektedir ($p < 0.05$). Antrenör yakınlık ölçek puanlarına bakıldığında puanların yüksek olduğu ama farklılaşmanın olmadığı görülmektedir.

Tablo 5. APÖÖ ve AYÖ Puanlarının Branş Değişkenine Göre Bağımsız T-Testi Sonuçları

		Branş			T-Testi
		n	$\bar{X}$	ss	P
Algılanan Psikomotor Öğrenme Ölçeği	Futbol	32	4.29	.746	.029*
	Voleybol	32	4.76	.920	
	Toplam	64			
Antrenör Yakınlığı	Futbol	32	5.58	.590	.309
	Voleybol	32	5.75	.683	
	Toplam	64			

($p < 0.05$)*

Tablo 5'e bakıldığında öğrencilerin branş değişkeni arasında yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre voleybol takımında bulunan öğrencilerin ölçek puanlarının futbol takımında bulunan öğrencilerin ölçek puanlarına göre yüksek ve anlamlı derecede farklılaştığı

görülmektedir. Antrenör yakınlık ölçek puanlarına bakıldığında ölçek puanlarının yüksek olduğu ama farklılaşmadığı görülmektedir.

Tablo 6. APÖÖ ve AYÖ Puanları Arasındaki Pearson Korelasyon Testi Sonuçları

		Algılanan Psikomotor Öğrenme	Antrenör Yakınlığı
Algılanan Psikomotor Öğrenme	r		.252*
	p		.045
	N		64
Antrenör Yakınlığı	r	.252*	
	p	.045	
	N	64	

($p < 0,05$)*

Tablo 6’da Algılanan psikomotor öğrenme ölçeği ile Antrenör yakınlık ölçeğinin pearson korelasyon testi sonuçlarına göre algılanan psikomotor öğrenme ölçeği ile antrenör yakınlık ölçekleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Aralarındaki ilişkinin yönü aynı olup gücü zayıftır ($r=.252$, $n=64$, $p<0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada verilerinin analizi sonucunda elde edilen bulgulara göre, okul takımında bulunan sporcuların antrenör yakınlık puanının yüksek olması sporcuların antrenörün yakınlık davranışlarını oldukça iyi algıladıklarını göstermektedir. (Altındaş, Çetinkalp ve Aşçı, 2012; Avcı, Çepikkurt ve Kale, 2018; Güllü,2018; Selağız ve Çepikkurt, 2015; Tolukan ve Akyel, 2019) Bu sonuç literatürdeki çalışmalarla benzerlik göstermektedir. Camire ve arkadaşları (2009) yılında yapmış oldukları araştırmada lise okul takımlarında oynayan öğrencilerin antrenörleriyle iletişim becerilerinin yüksek olduğunu tespit etmiştir. Keskin ve arkadaşları 2018 yılında yapmış oldukları çalışmada takım sporlarında oynayan öğrencilerin bireysel spor yapan öğrencilere göre antrenörleriyle yakınlık ve iletişim becerilerinin daha iyi olduğunu tespit etmiştir. Alan yazındaki çalışmalar antrenör-sporcu arasındaki ilişki bağını iletişim gücüyle ilişkilendirmektedir.

Literatürde bulunan antrenör-sporcu iletişimini inceleyen çalışmalarda sporcuların cinsiyet değişkeninin önemi görülmektedir (Ayhan, Akay ve Gökçen, 2021; Merdan ve Aşçı 2021; Turman, 2008; Yapar ve Serbes, 2020). Araştırmanın bulgularına göre kadın sporcuların algılanan psikomotor öğrenme düzeylerinin erkek sporculara göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir. Kadınların erkeklere oranla eğitmenleri daha dikkatli şekilde dinlemeleri, gözlemlenmeleri, konuya ön hazırlık yapma durumları ve iletişim bağlarının daha yüksek düzeyde olduğu alan yazında bulunan çalışmalarla desteklenmektedir. (Aypay, 2010; Durdukoca, 2010; Ekici, 2005; Kana, 2015). Karademir (2022) yılında yapmış

olduğu yüksek lisans tez çalışmasında kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre algılanan psikomotor öğrenme puanlarının yüksek olduğunu tespit etmiştir.

Araştırmanın branş değişkenine bakıldığında voleybol takımında oynayan sporcuların futbol takımında oynayan sporcu puanlarına göre istatistiksel olarak yüksek puan aldığı görülmektedir. Voleybol müsabakaları ile futbol müsabakaları düşünüldüğünde voleybol antrenörlerinin oyuna müdahale durumu, oyuncu değişiklik sayısı, mola sayılarının daha fazla olması ve voleybol sahasının futbol sahasından küçük olması voleybol antrenörlerinin sporcularla daha fazla iletişim halinde olması bu farkı açıklayan durumlar olarak değerlendirilebilir. Yılmaz ve arkadaşları (2009) yapmış oldukları çalışmada bireysel ve takım sporu antrenörlerinin iletişim becerilerini incelemiş ve voleybol antrenörlerinin iletişim becerilerinin futbol antrenörlerinin iletişim becerilerinden yüksek puan aldıklarını tespit etmiştir. Bu sonuç literatür ile paralellik göstermektedir. Voleybol takımında bulunan sporcuların futbol takımındaki sporcuların algılanan psikomotor öğrenme puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Evli (2018) yılında yapmış olduğu yüksek lisans tez çalışmasında voleybol takımında oynayan sporcuların futbol takımında oynayan sporculara göre olgunluk puanlarının yüksek olduğunu tespit etmiştir. Branş değişkenine bakıldığında voleybol takımında oynayan sporcuların futbol takımında oynayan sporculara göre ölçek puanlarda anlamlı düzeyde farklılık olduğu görülmüştür. Bu iki takım sporunun kadro genişliğine bakıldığında futbol takımlarındaki sporcu sayısının çok olması antrenör ile sporcu arasındaki iletişimi olumsuz yönde etkilediği düşünülebilir. Ayrıca voleybol takımında bulunan sporcu sayısının az olması antrenörün sporcular ile daha fazla vakit geçirmesi sporcuların bilişsel, duyuşsal ve psikomotor öğrenme düzeylerini olumlu yönde etkilediği düşünülmektedir. Literatürde bu varsayımı destekleyen çalışmalar görülmektedir (Güllü, 2018; Jowett, 2007; Vella, Oades ve Crowe, 2013; Wilczyńska ve ark., 2022).

Araştırma sonucunda, antrenörün yakınlık davranışları ile sporcuların algılanan psikomotor öğrenme durumu arasındaki pearson korelasyon katsayılarının anlamlı bir şekilde ilişkisi olduğu bulunmuştur. Bu bulguyu destekleyen çalışmalarda sporcu ile antrenör arasındaki iletişim arttıkça sporcuların bilişsel, duyuşsal, psikomotor, motivasyon, öz güven ve performans düzeylerinde artış meydana geldiği görülmektedir (Lavoie, 2007; McGee ve DeFreese, 2019; Olympiou, Jowett ve Duda, 2008; Özşaker, Sarı ve Omrak, 2016; Selağzı ve çepikkurt, 2009; Tolukan ve Akyel, 2019;). Sonuç olarak antrenör-sporcu iletişimde

antrenörün yakınlık davranışının artması öğrencilerin algılanan psikomotor öğrenme düzeylerine olumlu yönde etki ettiği söylenebilir.

Araştırmanın çalışma grubunun sadece Kafkas Üniversitesi okul takımlarında oynayan sporculardan oluşması araştırmanın sınırlılığını olarak değerlendirilebilir. Bu yüzden daha geniş ve farklı örneklem grupları üzerinde ya da farklı bağımsız değişkenler açısından araştırılmasının literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Ahmad, H. (2014). The coach-athlete relationship in the Middle East: Cultural considerations (Doctoral dissertation, Loughborough University). United Kingdom.

Altıntaş, A., Çetinkalp, Z.K., Aşçı, F.H. (2012). Antrenör-Sporcu İlişkisinin Değerlendirilmesi: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. Spor Bilimleri Dergisi, 23(3), 119-128.

Arslan, F., Ziyagil, M.A., Bastik, C. (2018). Examination of moral decision-making attitudes of elite male basketball players and wrestlers according to variables of sport experience and mother, father education. Universal Journal of Educational Research, 6(3), 378-385.

Avcı, K. S., Çepikkurt, F., Kale, E. K. (2018). Examination of the relationship between coach-athlete communication levels and perceived motivational climate for volleyball players. Universal Journal of Educational Research, 6(2), 346-353.

Ayhan, B., Akay, B., Gökçen, G. (2021). Examination of Folk Dances Athletes' Evaluation of Coach Behaviors According to Some Demographic Variables . International Journal of Sport Culture and Science , 9 (1) , 54-66

Aypay, A. (2010). Genel öz yeterlik ölçeği'nin (GÖYÖ) Türkçe'ye uyarlama çalışması. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(2), 113-132.

Cairney, J., Clark, H. J., Kwan, M.Y., Bruner, M., Tamminen, K. (2018). Measuring sport experiences in children and youth to better understand the impact of sport on health and positive youth development: Designing a brief measure for population health surveys. BMC Public Health, 18(1), 1-9.

Canlı, U., Taşkın, C., Kurt, C. (2021). Çoklu beceri hareket eğitimi programı: okul öncesi çocuklarda vücut kompozisyonu ve motor performans değişimleri. Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi, 2(1), 156-167.

- Canlı, U., Taşkın, C., Kurt, C. (2021). Çoklu Beceri Hareket Eğitimi Programı: Okul Öncesi Çocuklarda Vücut Kompozisyonu ve Motor Performans Değişimleri. *Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 156-167.
- Cranmer, G.A., Myers, S.A. (2015). Sports teams as organizations: A leader–member exchange perspective of player communication with coaches and teammates. *Communication & Sport*, 3(1), 100-118
- Durdukoca, Ş.F. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının akademik özyeterlik algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(1), 69-77.
- Ekici, G. (2005). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik öz yeterlik inançlarını etkileyen faktörler. XIV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, (2), 811-815.
- Evli, F. (2018). Üniversite takımlarında farklı branşlardaki sporcuların ahlaki olgunluk ve sosyal bütünleşme düzeyleri. *Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yayınlanmamış Doktora Tezi*, 2018.
- Güllü, S. (2018). Sporcuların antrenör-sporcu ilişkisi ile sportmenlik yönelimleri üzerine bir araştırma. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(4), 190-204.
- Jowett S. (2007). Expanding the Interpersonal Dimension: Closeness in the Coach-Athlete Relationship: A Commentary. *International Journal of Sports Science & Coaching*. 2(4), 513-517.
- Jowett, S., Cockerill, M. (2003). Olympic medallists' perspective of the athlete–coach relationship. *Psychology of Sport and Exercise*, 4, 313–331.
- Kana, F. (2015). Türkçe öğretmeni adaylarının motivasyonel, bilişsel ve bilişüstü yeterlikleri. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, (4), 395-407.
- Karademir, İ., (2022) Spor Eğitiminde Sözsüz Yakınlık ve Öğrenme Algısı İlişkisi. *Trabzon Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, 2022.
- Keskin, A., Özdemir, A., Tunç, A.A., Devrilmez, E. (2018). Lise Spor Takımlarında Antrenör-Sporcu İlişkisinin İncelenmesi. *Sportife*, 1(1), 1-11 .
- LaVoi, N.M. (2007). Expanding the interpersonal dimension: Closeness in the coach-athlete relationship. *International journal of sports science & coaching*, 2(4), 497-512.

- McGee, V., DeFreese, J.D. (2019). The coach-athlete relationship and athlete psychological outcomes. *Journal of Clinical Sport Psychology*, 13(1), 152-174.
- Olympiou, A., Jowett, S., Duda, J. L. (2008). The psychological interface between the coach-created motivational climate and the coach-athlete relationship in team sports. *The sport psychologist*, 22(4), 423-438.
- Özşaker, M., Sarı, İ., Omrak, H. (2016). The importance of the quality of coach-athlete relationship for athletes' motivation Antrenör sporcu ilişkisinin sporcuların güdülenmesi için önemi. *Journal of Human Sciences*, 13(2), 3122-3129.
- Peláez, S., Aulls, M.W., Rossi, A., Bacon, S.L. (2013). The coach as a contributor to the socio-moral context: a literature review. *Psychology Research*, 3(3), 113-128.
- Sarı, İ. (2021). Antrenör Davranışları: Kuramsal Yaklaşımlar, Antrenörün Sporcuya Etkisi ve Öneriler. *Journal of Exercise and Sport Sciences Research*, 1(1), 38-49.
- Selağzı, S., Çepikkurt, F. (2009). Antrenör ve sporcu iletişim düzeylerinin belirlenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-18.
- Tolukan, E., Akyel, Y. (2019). Futbolda Antrenör-Sporcu İlişkisi Ve Sürekli Sportif Kendine Güven Üzerine Bir Araştırma. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(1), 103-112.
- Turman, P.D. (2008). Coaches' immediacy behaviors as predictors of athletes' perceptions of satisfaction and team cohesion. *Western Journal of Communication*, 72(2), 162-179.
- Vella, S.A., Oades, L.G., Crowe, T.P. (2013). The relationship between coach leadership, the coach-athlete relationship, team success, and the positive developmental experiences of adolescent soccer players. *Physical education and sport pedagogy*, 18(5), 549-561.
- West, L. (2016). Coach-athlete communication: Coaching style, leadership characteristics, and psychological outcomes.
- Wilczyńska, D., Walczak-Kozłowska, T., Alarcón, D., Zakrzewska, D., Jaenes, J. C. (2022). Dimensions of Athlete-Coach Relationship and Sport Anxiety as Predictors of the Changes in Psychomotor and Motivational Welfare of Child Athletes after the Implementation of the Psychological Workshops for Coaches. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(6), 3462.

Yapar, A., Serbes, Ő. (2020). Atletizm Sporcularının Algıladıkları Antrenör Davranışlarının Çeşitli DeĐiŐkenlere GÖre İncelenmesi. Gençlik AraŐtırmaları Dergisi, 8 (22), 98-113.

Yılmaz, İ., Çİimen, Z., BektaŐ, F. (2009). Sporcu algılarına göre kiŐiden ve takım sporu eğitmenlerinin iletişim becerilerinin karŐılanması. Atatürk Üniversitesi Beden EĞitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 11 (4), 52-57.

